

Publicerad 2012-02-21 00:09 av snej

Tusen ord

Tusen ord

Framkallningsvätskan som var röd
Svepte fram och tillbaka över det
Plastiga karet, som en storm i ett timglas.
Stormande vågor emellan de låga kanterna
I universums oreda, där inget var stilla.
Sakta syntes en profil, en form av ett ansikte fram
De svarta prickarna bildade ihop med de
Vita nakna områdena en balans av konflikter
Mellan rätt och fel, sant och falskt.

När bilden är född, tvättas den i vatten
Något smutsigt blir rent från synd
Fast något så blött och matt
Reflekterar pappret mera än någon spegel
Eller ädel metall, ser den matta ytan
Oss som är bakom alla tillgjorda
Leenden som vi döljer för varandra
Som en onådig avrättare höjer den
Sin yxa för ett sista hugg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren snej med Poeter.se id #40582 innehar upphovsrätten